

De Valse Grootmoeder¹

Er was eens een vrouw die brood gebakken had. Zij zei tot haar dochter:

- Ga jij eens wat warm gebak en een fles melk naar je grootmoeder brengen. En de kleine was al vertrokken.

Aan een kruispunt gekomen, kwam het meisje een weerwolf tegen, die zei:

- Waar ga jij naartoe?

- Ik ga naar grootmoeder warm gebak en een fles melk brengen.

- Welke weg neem je? vroeg de weerwolf, die van de naalden of die van de spelden?

- Euh, wel, ik neem die van de spelden.

- Goed, zei de weerwolf, ik neem die van de naalden en we zullen zien wie het eerste aankomt.

Het meisje en de weerwolf vertrokken allebei, maar de weerwolf kwam eerst bij het huisje van grootmoeder aan, doodde haar, slokte haar naar binnen met huid en haar, maar hield nog een beetje vlees en bloed over. Het vlees deed hij in een bord en het bloed deed hij in een wijnfles. Toen verkleedde de weerwolf zich als grootmoeder en kroop in het bed.

Toen het meisje bij het huisje van grootmoeder arriveerde, riep de weerwolf: "Trek maar aan het koordje en de deur gaat vanzelf open."

"Grootmoeder," sprak het meisje, "Moeder stuurt mij met warm gebak en een fles melk."

- Zet ze maar neer, mijn kind. Neem het vlees en de wijn die daar voor je klaarstaan, je zult wel honger hebben.

Terwijl ze at, was er een klein katje dat zei:

- Bah, wat een sloerie, ze eet mensenvlees en drinkt het bloed van haar grootmoeder.

- Kleed je uit, mijn kind, zei de weerwolf, en kom bij mij in bed liggen.

- Wat doe ik met mijn jasje, vroeg het meisje.

- Gooi maar in het vuur, mijn kind, je hebt het toch niet meer nodig.

Ook voor alle andere kledingstukken vroeg het meisje wat ermee moest doen en telkens sprak de weerwolf:

- Gooi maar in het vuur, mijn kind, je hebt ze toch niet meer nodig.

Toen ze in bed lag, zei het meisje:

- O grootmoeder, wat hebt u veel haar!

- Dat is om het sneller warm te hebben, mijn kind.

- O grootmoeder, wat hebt u grote nagels!

- Dat is om mij beter te kunnen krabben, mijn kind.

- O grootmoeder, wat hebt u grote schouders!

- Dat is om mijn sprokkelhout beter te kunnen dragen, mijn kind.

- O grootmoeder, wat hebt u grote oren!

- Dat is om mij beter te kunnen horen, mijn kind.

- O grootmoeder, wat hebt u grote neusgaten!

- Dat is om mijn tabak beter te kunnen snuiven, mijn kind.

- O grootmoeder, wat hebt u een grote mond!

- Dat is om je beter te kunnen opeten, mijn kind.

- O grootmoeder, ik moet naar buiten, ik moet plassen.

- Blijf in bed, mijn kind.

- O neen, grootmoeder, ik wil buiten gaan!

- Goed dan, maar niet te lang.

De weerwolf bevestigde een wollen koortje aan haar voet en liet haar gaan. Als zij buiten was, knipte het meisje het koortje door met haar schaar en maakte het vast aan een pruimenboom. De weerwolf werd ongeduldig en riep "Ben je bijna klaar? Ben je nu bijna klaar?"

Toen hij beseftte dat er niemand antwoordde, sprong hij uit het bed en zag dat het meisje vrij was.

a) Hij achtervolgde haar, maar kwam te laat bij haar huisje aan. Zij glipte nog net op tijd binnen.

b) Het meisje kwam aan een rivier waar vier vrouwen aan het wassen waren. Ze spanden een laken over de rivier zodat zij naar de overkant kon glippen. Toen de weerwolf eraan kwam, spanden zij weer het laken, maar lieten het los toen hij in het midden van de rivier was. De weerwolf verdronk.

¹ Verzameld door Achille Millien, eigen vertaling van <http://expositions.bnf.fr/contes/gros/chaperon/indantho.htm>